

OBRA MOLT GRACIOSA

DELS EFECTES QUE CAUSAN LAS PUSAS,
y los treballs, y anuig que donan, y la diligencia
ques te en caçarlas, y justiciarlas.

Composta per Felip Vergon, natural de la Vila de Ripoll.

A Y maleytas Pusas,
fetas per estrèm,
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Pusas inquietas,
y descomedidas,
fan desfer calsetas,
despullar camisas,
fer mirar las mitjas,
y mes del que avèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

A bellas vegadas
vos fan regirar,
saltan com á cabras

sius volèn cuytar,
jaus van escapar,
sentiuhu en estrèm,
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

De las pobres Donas
es gran pietat,
alçanse las robas
mouhen gran combat;
Pusas maleheixen,
com tots ho vehèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Si acàs conversan
en visites llargas,

las

las rahoins los trencan,
Pussas perdurables,
son mal agradables
en qualsevol temps;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Aucells mes caçats
noy ha en lo mon,
ni mes ben cercats
que las Pussas son,
hizennos de entorn
quant no las prenèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Desficiis molt grans,
meuechs, y sospirs,
os causan las Pussas,
os poden sufrir,
may podem finir
la feyna que fem;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Destorba jornals
son Pussas malvadas,
llançols trahèm alts,
tambè las flalladas,

cambras ben regadas
noy basta quant fem,
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Dobladas camisas
hem de aparellar,
de nits, y de dias
nos las fan mudar,
las maleytas Pussas,
hins fan perdrel seny;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Ials inventàm tretas
per las enganyar,
de blancas calsetas
en voler entrar,
las portas tencadas
ab lligams trahèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Los vestits curts guanyen
pero guardet dels llarchs,
Pussas los pertanyen
tant com bons plens sachs,
van encativats
desitjan Livern;

daulas

daulas al diastre,
que mal foch las crem.

De nits grans combats
Pussas, y Mosquits,
restàm senyalats
de llurs maleyts pichs,
tant los grans, com xichs
demati hens vehem;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Als Gossos no faltan
Pussas per semblant,
tota la nit passen
molt agra lladrant,
de llur mal nosaltres
conort ne prenèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Enuitgs fan de dias,
sols en lo menjar
Moscas mal nudridas
vansen en ventar:
pero de las Pussas
sempre mals ne avèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Perfert part del dia,
y part de la nit,
en tenir espia
per hont han fugit,
tenim alt lo dit,
com si fos vn rem;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Per las camas corren
mes que en altre part,
y allí discorren
ab molt gran desbarat,
prementlos lo cap,
si acàs las avèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Si no som astuts
dentrels dits nos fugen,
restàm tots vençuts,
ellas sen engruixen,
Pussas nos anugen
fentnos fer vn hem;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Vna traça bona
per las agafar,

me

me ha dit vna Dona
pot quiscu vfar,
que los dits llepar,
y anarhi corrent;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Ab los fans se posan,
fugen dels malalts,
als senyors no gosan,
si son principals:
pero, si fan salts,
quins ne exceptarèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

Pobres Menestrals,
eixos ho pateixen
paganho los tals,
que mal noy mereixen,
las Pussas nudreixen
ab vn llarch itèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

En Monjastancadas
entran, no se com,
queixas me han dadas
de las Pussas son,
allí fossen totas
pus no las vehèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

No se jo als Frares
si hi gosan tocar,
crech los son confreres
vanhi sens cridar,
Pussas à tots diuhen,
y ab això acabèm;
daulas al diastre,
que mal foch las crem.

TORNADA.

Pussas dissolutas
malas, y en Livern;
daulas al diastre,
que mal roch las crem.

Fi de las Coblas.

Barcelona : En casa de IOAN IOLIS Estamper,
al carrer dels Cotoners.